UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Petro alexandrino episcopo [et] martyre. Cap[itulum]. cix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

perimebat: mercurialis omni populo ſuo ie-
iunium triduanū indixit: et oratione p̄miſ
ſa cū omni clero ⁊ plebe vna cum ſctō rophi
lo ep̄o populicēſi ad locum acceſſit. Ibiqʒ am
bo ep̄i draconem vt agnuʒ māſuetiſſimū ſto
lis ſuis alligantes: in puteo proximo demer
ſerūt: eoqʒ recluſo ip̄erpetuū memoriale mi
raculi deſuper ipoſuerunt: ſicut de hoc ſupra
dictum eſt in geſtis rophili epiſcopi. xv. kal.
auguſti beatus vō mercurialis ad diem pro-
pinquās extremuʒ in pace quieuit.

❡ De ſancto romano preſbytero. Cap. cviij.

ROmanꝰ presbyter et con-
feſſor apō caſtrū
blauium claruit. Qui vite
et ſanctitate conſpicuus in
ſigniter effulſit: et ſcientia
atqʒ doctrina multipliciter
polluit. Qui et apud eādeʒ
ciuitatem in pace quieuit
vij. kal. decēbris. Cuius ſan
ctitatis preconium miraculorū gloria decla-
rat. Hec ado in martylogio ſuo ex chroni-
cis hieronymi ſumpto.

❡ De ſancto Petro alexandrino epi-
ſcopo ⁊ martyre. Cap. cix.

PEtrus
alexandrinus
epiſcopus et
martyr apud
ipſam ciuita-
tē paſſus eſt ſub maximia
no iperatore. Hic btō theo
ne alexandrino pontifici in
ep̄atu ſucceſſit: et a beato
marco euangeliſta. xvi. ep̄us eiuſdē ciuitatis
ſedem gubernauit: ſapientia ⁊ ſanctitate in
ſignis admodū effulſit: multaſqʒ ꝓ fide xp̄i
perſecutiones ꝑtulit. Ita vt pene omni vite
ſue tempore in diuerſis afflictionibus ꝓbatꝰ
extiterit. Nam pluries perſecutorꝫ declinās
rabiem: de loco ad locū ꝓfuſus adijt plurimū
in meſopotamia latitauit: ac perinde apō ſy
riam phenicis: in vtraqʒ etiā paleſtina atqʒ
in inſulis maritimis exulauit. Qui ⁊ quin-
quaginta ep̄os ordiauit. Cū aūt ad ſedē ſuā
reuerſus multa pericula euaſiſſet: et meletiꝰ
lycopolitanus ep̄s ab vnitate eccl'ie diſceſſiſ
ſet. Petrus eiꝰ metropolitanus celebrato ca
tholicorū ep̄orū concilio ip̄m vti hereticū dā
nauit: verū cuʒ arrius hereticꝰ a quo ⁊ arria
ni dicitur adhuc laicus dicto meletio adhere
ret: ⁊ aīo catholicos odiret: q̄ſi ſimulate me-
letiū deſerens: cōfugit ad petrū. Qui euʒ in
diaconē cōſecrauit. Poſtꝙ aūt beatus petrꝰ
oēs meletianos ab eccl'ia ſegregaſſet. Arri-
uſqʒ hoc moleſte ferens ep̄o multa obloquē-
do detraheret. Petrus ep̄s arriū hereticuʒ
catholica cōione priuauit: et vti hereticorū
fautoreʒ damnauit. Cū aūt atrocitate perſe
cutionis in xp̄ianos ſeuiente: plurimi in pro
uincia egypti martyrio coronarētur: ipſoſqʒ
oēs ſanctus ep̄s vti bonus athleta ad paſ-
ſionē hortaretur: maximianꝰ iperator hoc au
diens miſit: quoſdā tribunos: vt ep̄m alexan
drie detinerent: et detentū in carcere decol-
larent. Tribuni aūt illum captū in cuſtodia
recluſerunt. Ad quē xp̄ianorꝫ multitudo vtri
uſqʒ ſexus et oīs etatis concurrerunt: ⁊ la-
chrymas fundētes carcerem circūuallarunt:
die noctuqʒ ibidē ꝑſiſtētes: vt ne q̄s pagano
rū ad eū occidēdū ingredi poſſet: viciſſim cu
ſtodientes. Quod vidētes tribuni habito cō
ſilio ſtatuerunt: vt milites armati xp̄ianos
carcerē obſeruātes violenter irrumperent:
⁊ aditum denegare volētes trucidarēt: atqʒ
ita ad ep̄m occidendū ingredi poſſent. Inte-
rea arrius timens ne poſt exitū tāti viri nul
latenus reconciliari poſſet: nobiliores ex cle
ro ad ep̄m miſit vt ſimulati penitentiā ſvenia
ipetrarēt. Sanctus aūt ep̄s per ſpm̄ eis pre
dixit arriū a gloria dn̄i ſemper alienū futurꝫ.
Deinde ſecretius achillā et alexādruʒ ſenio
res in clericis: ābos preſbyteros cōuocauit:
eiſqʒ predixit: ꝙ vterqʒ eorū poſt ſe ep̄s ale-
xandrie futurus eſſet: ⁊ primo quidē achil-
las: poſtea vō alexander in eiꝰ ſedē ſuccede-
ret. Admonens ne q̄s eorū arriū hereticum
peſtiferū futurū: aliquādo eccl'ie dei recōci-
liare ꝓſumeret. Narrauitqʒ eis q̄liter in ip̄a
nocte xp̄m iuuenē q̄ſi duodenē vidiſſet: veſti
tum cādido colobio a ſummo vſqʒ deorſuʒ cō
ſciſſo: quia vtraqʒ manu illud circa pectꝰ ſuū
cōiūgebat: et q̄ſi nuditatē ſuā operiebat. Qui
ab eodem interrogatꝰ quid hoc eēt. Reſpon
dit: ꝙ arrius hoc feciſſet: qui vnitateʒ fidei
ſacre cōſcidiſſet: q̄ ⁊ icorporabile ſciſma in
dei eccleſia generaret. Cū aūt beatus petrus
omnē ppl'ʒ predicaſſet: eos in pace dimiſit.
Vidēs vō ꝙ ſui occaſione oibꝰ xp̄ianis eū cu
ſtodientibꝰ mortis periculū iminerct: miſit ad
tribunos ꝑ quēdā ſeniorē preſbyterū: vt no-
cte ſequēti ad carcerē accedāt: ⁊ in loco quo
ab itus ip̄m pulſare ſenſerint parietē effodi
ant: ⁊ inde illū ſpōte egreſſuru ſuſcipiāt: ſic
qʒ ſine aliorū dāno in ſe ſolū ſibi iuſſa ꝑfici-
ant. Qui venientes nocte ⁊ ſine tumultu mi-
litū locū obſeruātes: vbi virū dn̄i in orone ꝑ
noctātē pulſantē audierūt: ibidē parietē ef-
foderūt: ⁊ cūctiſ xp̄ianis circa carcerē ſopora
tis petrū ep̄m ꝑforamē eduxerūt. Verū cū
dn̄i volūtas eſſet vt ſeruū ſuū ad ſe ꝑ martyri
um aduocaret: ⁊ ne q̄s eiꝰ paſſionē ipediret:
tam validꝰ tunc ibidē turbo colliſioneſqʒ ven
torū ꝑſtreperūt: vt nemo eorū: q̄ obſeruabāt

carcerem: ſonū effodictiū audire potuiſſet.
Egreſſus igitur marty: xp̄i ſʒm quod eis ꝑ-
miſerat: ⁊ ab eis detectus: ad locū buculi de-
ductus ē: vbi olim btūs marcꝰ paſſus fuerat:
vbi ab vno ex militibꝰ enſe per femora trāſ-
fixus migrauit ad dn̄m. vi. kal. decēbris. Se
pultus quoqʒ eſt a xp̄ianis in alexādria ciui
tate in loco: qui dicitur leocados in cimite-
rio: quod ipſe edificauit.

De ſctō Petro epō ⁊ cōfeſ. Cap. cx.

PEtrus epi
ſcopꝰ apud edeſſaʒ
ciuitatē claruit tpe
anaſtaſij primi iperatoris:
qui ſanctitate multa ⁊ ſapiē
tia luculenta polluit ipſiuſ-
qʒ ciuitatis ſedē tenuit: vir
tutūqʒ iubar fidelibus tam
opere ꝙ ſermone dereliq̄t.
Declamator em̄ iſignis fu-
it. Variarū cauſarū tractatꝰ edidit. Et in mo
rem ſcti effrē eiuſdē eccl'ie diaconi pſalmos
metro cōpoſuit: ⁊ apō ipſaʒ ciuitatē in xp̄o
quieuit. Hec gennadius de viris illuſtribus.

De ſctō Leonardo cōfeſ. Cap. cxi.

LEOnardus
confeſ-
ſor apud cor-
biacenſeʒ ciui
tateʒ claruit.
Hic eiuſdem
profeſſionis ⁊ virtutis exti
tit cuius ⁊ alius ſctūs leo-
nardus: de quo ſupra dictū
eſt in eius legenda. viij. idꝰ
nouembris. eidēqʒ ſancto quaſi per oīa ſimi
lis in miraculis fuit. Cuʒ em̄ in monaſterio
prelatus eſſet: tāta ſe hūilitate deijciebat: vt
oībus iferior videret̄. Sed cū oīs pene popu
lus ex eius fama ad illū conflueret. Quidam
emuli regi clothario ſuaſerunt: ꝙ niſi ei ꝓui
deret regum francie detrimētū nō modicuʒ
ſuſtineret. Naʒ leonardus multos ſub obten
tu religionis colligebat: ⁊ ſic in dolo regi in
ſidias parabat. Quibꝰ rex credulꝰ eū expelli
iuſſit. Venietes aūt milites adeo verbis eiꝰ
cōpuncti ſunt: ꝙ ſe ſuos futuros diſcipulos
obtulerūt. Rex quoqʒ penitēs veniā petijt: ⁊
detractores rebꝰ ⁊ honoribꝰ priuauit: ⁊ leo-
nardū valde dilexit: ad cuiꝰ etiā ꝓces emulos
eius dignitatibus eoruʒ reſtituit. Qui adeo
ſilr̄ impetrauit: vt q̄cūqʒ i carcere tenerent̄
mox iuocato ſuo noīe ſoluerētur. Cū aūt
die q̄daʒ orōni incūberet: ſerpēs marinus a
parte pedū vſqʒ in eiꝰ ſinū itrauit. Qui ꝓpē
hoc nullatenꝰ ab orōne ſurrexit. Cōpleta vo
oratione dixit: ei vt ſi i ſe data ſibi fuiſſet vl-
la poteſtas: in eo faceret quicq̄d meruiſſet.

Poſt hec aūt cū duos epōs diſcordantes ſe-
daſſet: in craſtinū ſe finiendum ꝓdixit. Qui
et apud vendoperam monaſteriū in pace fe-
liciter obdormiuit. vi. kal. decembris.

De ſctō Jacobo iterciſo mar. Cap. cxij.

IAcobꝰ mar
tyr
cognomēto interci
ſus apō ꝑſidā paſ-
ſus eſt. Qui nobilis genere
ſed fide nobilior ex regione
pſarū ⁊ ciuitate elape oriū
dus xp̄ianis parētibꝰ ꝓgeni
tus: chriſtianus ⁊ ipſe vxorē
habuit xp̄ianaʒ. Eratqʒ no
tiſſimꝰ regi perſarum ⁊ iter
optimates primus. Accidit aūt: vt a princi-
pe nimio amore ſeductus: ad colenda idola
flecteretur. Quod mater et vxor audientes
amaras litteras ei ſcripſerunt: in quibus eū
de idolatria acrius redarguebant: et eidem
decetero adherere repudiabant. Cum au-
tem iacobus litteras legiſſet: amare fleuit: ⁊
pro errore ſuo penitentiam agens ſe durius
afflixit. Quod dū per nuncium quendā prin
cipi nunciatum eſſet ille iacobum aduocans
interrogauit eum an nazarenus: et per con-
ſequens magus effectus fuiſſet. Qui reſpon
dit: ſe chriſtianum eſſe: magum autem mini
me. Et cum eidem multa ſupplicia minare-
tur: et ille ſe nulla tormenta formidare pro-
teſtaretur. Princeps de conſilio amicorum
hanc ſententiam ſuper iacobum tulit: vt ad
aliorum terrorem membratim puniretur. Et
cum quidam ex compaſſione ſuper eum fle-
rent: ille dicebat: ne plorarent: quia ipſe ad
vitā: ip̄i vo ad iteritū feſtinarēt. Tūc carnifi
ces a manu dextra ichoātes ꝑmū policē; dei-
de quattuor alios digitos eidem ſucceſſiue
preſciderunt: deinde ad leuam accedentes:
omnes ſimiliter eidem quinqʒ digitos ſingil
latim abſtulerunt. Et deinde ad pedem de-
xtrū ſe curuantes om̄es digitos ipſius pedis
ſucceſſiue abſciderunt. Quod poſtmodū ſimi-
lr̄ ⁊ ſiniſtro pedi fecerūt. Ad quoꝝ ſingulorꝝ
oīuʒ digitorū ꝑciſionē ſctūs marty: deo grās
agebat: et ſemꝑ aliqua noua et vtila profere-
bat: tormētaqʒ cuncta q̄ſi ꝓ nihilo ducebat.
Tūc accedentes miniſtri pedeʒ dextrū abſci
derunt et deinde ſiniſtrum. Abſciderūt ⁊ de-
xteram manū ⁊ deinde ſiniſtrā. Abſciderūt
etiam brachium dextrum vſqʒ ad humerū ⁊
ſic poſtmodū ⁊ ſiniſtrū. Jāqʒ carnifices defe
cerant: eo ꝙ a prima hora diei vſqʒ ad nonā
in eius ceſſione ſudaſſent. Tunc accedentes
ſciderunt ſuram dextri cruris: ſcindentes vſ-
qʒ ad femur. Deinde cōuerſi ſiniſtri cruris
ſurā ꝑſcidendo: vſqʒ ad femur ſciderūt. Bea
tus vo iacobus ineffabili dolore ꝑgrauatꝰ ad

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN